

Hm... er is iets dat ik niet helemaal begrijp... hoe past dit bij Johannes 9:13 en "Want God had de wereld zo lief dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gaf..." enzovoort? God heeft de wereld liefgehad... maar wij zouden dat niet moeten doen? Dat kan ik momenteel niet helemaal doorzien. Misschien kan iemand me daarbij helpen.

Lieve zuster,

"God had de wereld zo lief dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gaf" betekent in essentie: God had zo'n diep medelijden met de gevallen mensheid in Zijn barmhartige liefde dat Hij Zijn liefde de opdracht gaf om te incarneren in een blinde, dus volledig van God gescheiden mensenzoon. Deze nam alle satanische leugen en boosheid op zich en werd, door zijn nederigheid en overgave aan de liefde in Hem – welke de Vader is – de overwinnende Zoon van God. Hij is de ongeschapen ziel van God, de uitstraling van de liefde en de wijsheid en het licht van de liefde.

Deze Zoon nam dus alle schuld van de mensheid en zelfs van Satan op zich en baande door Zijn komst, Zijn lijden en sterven een weg naar de hemel voor alle tijden en alle eeuwigheid, voor alle gevallen wezens in deze schepping.

God houdt dus niet van wat wij in het algemeen als 'de wereld' beschouwen, maar Hij heeft wel liefde voor de mensen die in hun verblinding en de dood van hun zielen hopeloos verdwaald waren en zijn. En als Hij niet was ingegrepen, zouden wij voor altijd verloren zijn en zonder enige mogelijkheid tot verlossing duizend doden moeten sterven.

Toch heeft God uit de gevallen satanische zielsessentie ook bloemen gemaakt, lieflijke landschappen, mooie dieren en nog veel meer. Dit toont op een andere manier hoe en waarom Hij de wereld heeft liefgehad en nog steeds liefheeft. Want eigenlijk kan Hij als pure liefde niets onvolmaakts scheppen – alles wat Hij doet, is in goddelijke zin wonderbaarlijk en volmaakt.

Wanneer wij dus de schoonheid van de natuur liefhebben of genieten van de wezensachtigheid van dieren, is dit een goddelijke daad van dankbaarheid. Wanneer wij een mens liefhebben samen met Jezus – ongeacht zijn geloof, wereldbeschouwing of zelfs als hij een slecht mens is – dan houden wij niet van zijn uiterlijke persoonlijkheid, maar van zijn diepste goddelijke wezen, zijn kindschap van God. Dat is dan onze liefde voor de wereld samen met God.

En wat gebeurt er als wij de wereld samen met God liefhebben? Precies, onze menselijke liefde verenigt zich met de goddelijke liefde en wordt erdoor doordrongen. Pas dan zullen we de woorden "God had de wereld zo lief dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gaf" in de diepste waarheid en levendigheid begrijpen. Want alles wat God doet en spreekt, heeft een oneindige betekenis en doel in de kern.

Zo kan onze gelukzaligheid zich tot in eeuwigheid steeds verder verdiepen, als we steeds dieper mogen doordringen in Zijn hart. Is dat niet wonderbaarlijk?!

